„צושטערט לעבענס"

ראמאן פון קאנאדיש אידישען לעבען.
(ספעציעל געשריבען פאר'ן „זשורנאל").
פון י"ב"ם

(13-טע פארזעצונג)

וועג ער איז עדליך איינגעשלאפען. שלאפסט זיך בזן ניין אוייגער, און דו ווילסט נאר ניט וויסען אז מיר דאפען זיך איילען צו כאפען א טיין. אט האב איך הוינט צוליעב דיר פארשפעטיגט מיין טריין און איך ווייל שוין מיזען פאה דעל, א קליינע מיאוס'ע באשעפענים, וועלכע קומט אהין פאר קענטליך אבער עם עקעלט אהים פון אידאר. וועג ער האב זיך נים אוועקפוקט האט ער הערויהלען אז דאס איז קידי.

ער האט זיך דאן א קעהר נעטאן צו זיין ניטעלע, ער האט זי צוזעהרליכט צו זיין האהרן, כאדעקט איהר פנים מיט הויר מע קושען און שטיל נעמורמלט:

איך ליעב דיך טייערע. דו ביזט א בילאר. האסט אין זיך א גאלדענע נשמה. א, ווי הויט איך ליעב דיך!

ער האט זיך דאן אויפגעכאפט און דערזעהן אז ער ליגט איהר זיין נעלענער פון אידאר און ער האט זיך ערשיטן צוגעדריקט צו זיין האהרץ. ער האט זיך דערשראקען אומגליקלאך און עלענד. אבער כאלד האט ער זיך דערמאנט, וואס ער האט נעטאן באשלאסען, און ער איז נעווארן רען א שפאלטיבער.

ער האט זיך שנעל אנגעטאן און א כאפ טיבעדע עסוואס אין מויל, איז ער גלאפען צום סטאר.

ער האט נעהאט פארשלאפען. עס איז שוין נעווארן ביין דער זייגער. די פייליסמיידל שטעהט שוין נעווייס ביי דער טיר פון זיין סטאר און ווארט אויף איהם.

ער איז האריבער נעלאפען שנעלער אז אימער.

זיין ענערגיא איז נעווען אפנע־כאכט, האט שנעל ווי ער וועט צוי־קומען צום טיר און נעפינען זי וואהרע־ליך, זאל ער איהר ערקלערען. אז לייד דער מוז ער איהר עכטאנען פין דער שטעלע און אז ער באצאהלט איהר דאס נעהאלט פאר דער נאכט וואך.

נאכהער, האט ער זיך נעטראכט, נעל איך גלייך קיינען אוועקשיקען מיין ברידער אהיים, אין דאן וועל איך ערשט פעפענען דעם סטאר און זיך דערפיהלען ווי ביי צובויזען.

די נאכט ציים פין זיין נאנג, האט ער זאנאר ניט נעווארט א טראכט טאג וועגען קידי'ס נעשטאלט, וועגען איהר צוביבער אויף אים. ער האט עם פון זיך נעטריבען ווי דאס וואלט נעווען א בייזער קאשמאר.

אין א כאטענט איז איהם אפילו ניט איינגעפאלען די גראנג, אויב ער וועט עס טאקע קענען אויספיהרען, אויב ער וועט זיך מיט דער לעצטער מינוט ניט פארלירען. אבער ער האט א כאך נעטאן מיט דער האנט און זיך נע־שמארקט.

איך ווייל פון נארנישט ווייטען, האט ער זיך ועלבסט צוגענעבען כיט. זי מוז נעהן און זי וועט נעהן. איך טאר ניט טראכטען וועגען די רעגלטאפטע. עס דארף מיך ניט ארען וואס זי וועט אויף מיר זאגען, וואס זי וועט וועגען מיר דע־קען. זי טאר ביי מיר ניט פארלירען א מאנ. זי מוז נעהן. ניט איך האב זי נעפאנטן, און ניט איך ווייל זי קענען.

ער איז שוין נעווארן ניט ווייט פון סטאר, וועג ער האט דערזעהן אז ביי זיין טיר שטעהען עטליכע פרעמדע מענ־שען. און צווישען זיי אויך קידי און איהר פאטער.

צום טייפעל, האט ער אויסנעשריען, עס איז שוין אזוי שפעט, האס נעשעפט אין פארכאכט אין די קאסטימער מיינע וועלען זיך וואנדערען, וואס מיט מיר האס פארשטעלערט זיין נאנג און נעפינען זי וואהרליכאר אין עלענד. אבער כאלד נאכטען באשלאסען, און ער האט נעווא־רען א פעהליבער.

ער האט זיך שנעל אנגעטאן און א כאפ טיבעדע עסוואס אין מויל, איז ער גלאפען צום סטאר.

ער האט נעהאט פארשלאפען. עס איז שוין נעווארן ביין דער זייגער. די פייליסמיידל שטעהט שוין נעווייס ביי דער טיר פון זיין סטאר אז וואהרט אויף איהם.

ער איז האריבער נעלאפען שנעלער אז אימער.

זיין ענערגיא איז נעווען אפנע־כאכט, האס שנעל ווי ער וועט צור קומען צום טיר און נעפינען זי וואהרט־ליך, זאל ער איהר ערקלערען. אז לייד דער מוז ער איהר עכטאנען פין דער שטעלע און אז ער באצאהלט איהר דאס נעהאלט פאר דער נאכט וואך.

נאכהער, האס ער זיך נעטראכט, נועל איך גלייך קיינען אוועקשיקען מיין ברידער אהיים, אין דאן וועל איך ערשט פעפענען דעם סטאר און זיך דערפיהלען ווי ביי צובויזען.

די נאכט ציים פין זיין נאנג, האס ער זאנאר ניט נעווארט א טראכט טאג וועגען קידי'ס נעשטאלט, וועגען איהר צוביבער אויף אים. ער האס עס פון זיך נעטריבען ווי דאס וואלט נעווען א בייזער קאשמאר.

אין א כאטענט איז איהם אפילו ניט איינגעפאלען די גראנג, אויב ער וועט עס טאקע קענען אויספיהרען, אויב ער וועט זיך מיט דער לעצטער מינוט ניט פארלירען. אבער ער האס א כאך נעטאן מיט דער האנט און זיך נע־שמארקט.

איך ווייל פון נארנישט ווייטען, האס ער זיך ועלבסט צוגענעבען כיט. זי מוז נעהן און זי וועט נעהן. איך טאר ניט טראכטען וועגען די רעגלטאפטע. עס דארף מיך ניט ארען וואס זי וועט אויף מיר זאגען, וואס זי וועט וועגען מיר דע־קען. זי טאר ביי מיר ניט פארלירען א מאנ. זי מוז נעהן. ניט איך האב זי נעפאנטן, און ניט איך ווייל זי קענען.

ער איז שוין נעווארן ניט ווייט פון סטאר, וועג ער האט דערזעהן אז ביי זיין טיר שטעהען עטליכע פרעמדע מענ־שען. און צווישען זיי אויך קידי און איהר פאטער.

צום טייפעל, האס ער אויסנעשריען, עס איז שוין אזוי שפעט, האס נעשעפט אין פארכאכט אין די קאסטימער מיינע וועלען זיך וואנדערען, וואס מיט מיר האס פארשלאפען. זיין נאנג און נעפינען זי וואהרליכאר אין עלענד. אבער כאלד נאכטען באשלאסען, און ער האס נעווא־רען א פעהליבער.

ער האס זיך שנעל אנגעטאן און א כאפ טיבעדע עסוואס אין מויל, איז ער גלאפען צום סטאר.

ער האס